Deșertăciunea gândurilor

Duhul Domnului ne îndeamnă să ne deschidem inimile și mințile către Cuvântul lui Dumnezeu. Să ne îndreptăm atenția către Evanghelia după Matei, capitolul 16, unde vom citi versetele de la 21 la 23. În aceste versete, Domnul Isus își pregătește discipolii pentru evenimentele care urmează să se întâmple la Ierusalim, unde va suferi, va fi omorât și va învia a treia zi.

Petru, unul dintre discipolii săi, îl mustră pe Domnul Isus, spunându-i: *„Să te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ți se întâmple așa ceva!”* În răspuns, Domnul Isus îl corectează pe Petru cu cuvintele: *„Înapoia mea, Satano: tu ești o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor.”*

Petru, care a petrecut mult timp alături de Domnul Isus, a fost martor la multe învățături și minuni. În ciuda acestei apropieri, chiar și el a fost susceptibil la influența celui rău, așa cum indică mustrarea Domnului Isus, care nu îl numește pe Petru *„Satano”*, ci respinge influența negativă care vorbea prin el. Această interacțiune ne arată că gândurile oamenilor pot fi adesea în contradicție cu gândurile lui Dumnezeu și că trebuie să fim vigilenți în discernerea surselor gândurilor noastre.

Domnul ne îndeamnă să reflectăm asupra naturii gândurilor noastre: câte avem într-o zi, dacă sunt puține sau multe, și dacă acestea sunt în concordanță cu voia lui Dumnezeu sau sunt influențate de cel rău. Pentru a aprofunda această temă, ne îndreptăm spre Geneza, capitolul 6, versetele 5 și 6, unde citim că *Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ, şi că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ, şi S-a mâhnit în inima Lui.”*

Aceste versete ne reamintesc că gândurile noastre pot avea un impact profund asupra relației noastre cu Dumnezeu și asupra lumii în care trăim. Gândurile reprezintă activitatea internă a minții, unde se desfășoară raționamentul, deciziile și unde se formează dorințele și îngrijorările.

În interiorul nostru, în gândurile noastre, se află și poftele. Conform cuvintelor Domnului Isus, *„din inimă ies gândurile”*. Gândurile bune sunt considerate a fi de la Dumnezeu, în timp ce omul poate avea înclinații spre rău, așa cum se spune că *„toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău”*.

Aceasta este natura omului căzut, a omului mort spiritual, care gândește atât bine, cât și rău, dar aceste gânduri nu sunt vizibile la suprafață, fiind cunoscute doar de Dumnezeu. Domnul Isus, cunoscând gândurile oamenilor, le-a adresat cuvinte directe, așa cum a făcut-o cu Petru, spunându-i *” înapoia mea, Satano”*.

În capitolul 8 din Geneza se menționează că Domnul a hotărât să nu mai blesteme pământul din pricina omului, deoarece *„întocmirile gândurilor din inima omului sunt rele din tinerețea lui; și nu voi mai lovi tot ce este viu, cum am făcut”*. Aceasta reflectă recunoașterea naturii umane, care este predispusă la rău încă din tinerețe.

Proverbele, în capitolul 6, de la versetul 16, enumeră lucrurile pe care Domnul le urăște, printre care se numără *„ochii trufași, limba mincinoasă, mâinile care varsă sângele nevinovat, inima care urzește planuri nelegiuite, picioarele care aleargă repede spre rău”*. Acestea sunt manifestări ale gândurilor nelegiuite, care sunt urâte de Domnul.

În acest context, nelegiuit se referă la cel care are gânduri rele, care nu sunt gânduri bune, ci sunt gânduri care urzesc răul. Despre gânduri învățăm că ele pot popula o lume plină de nedreptăți, unde omul se desfășoară și trăiește, indiferent dacă are sau nu are bani. În această lume a gândurilor trăiește fiecare om.

Citind din Proverbele capitolul 14, de la versetul 22, descoperim că: *„În adevăr, cei ce gândesc r ăul se rătăcesc, dar cei ce gândesc binele lucrează cu bunătate și credincioșie.”* Așadar, există oameni care gândesc binele sau chiar gândesc cum gândește Dumnezeu. Cei ce gândesc rău se rătăcesc, iar Noul Testament ne spune că pentru cei ce n-au primit dragostea adevărului, Dumnezeu le dă o lucrare de rătăcire.

În Proverbe, capitolul 24, aflăm că înțelepciunea este prea înaltă pentru cel nebun; acesta nu va deschide gura la judecată. Cine se gândește să facă rău, se numește un om plin de răutate. Gândul celui nebun este păcat. Este esențial să ne cunoaștem interiorul și inima, deoarece din inimă ies gândurile rele, iar noi trebuie să ne schimbăm inima.

Continuând cu Isaia, în capitolul 59, citim de la versetul 7: *„Picioarele lor aleargă spre rău și se grăbesc să verse sânge nevinovat; gândurile lor sunt gânduri nelegiuite. Prăpădul și nimicirea sunt pe drumul lor. Ei nu cunosc calea păcii, şi în căile lor nu este dreptate; apucă pe cărări sucite: oricine umblă pe ele, nu cunoaşte pacea.”* Amin. Astfel, gândurile noastre pot fi rele și nelegiuite, în absența unei legi care să ghideze mintea.

Ieremia, în capitolul 4, ne oferă o învățătură și pentru noi, să nu credem că doar poporul din trecut avea probleme cu gândurile, ci să recunoaștem că și noi avem aceleași provocări. Trebuie să medităm și să ne întoarcem gândurile de la păcat. În versetul 14 din capitolul 4, ni se spune: *„Curăţă–ţi inima de rău, Ierusalime, ca să fii mântuit! Până când vei păstra gânduri nelegiuite în inima ta?”* Amin.

Petru, deși era alături de Domnul Isus, avea în inima sa gânduri nelegiuite. El își exprima dorința ca Domnul să fie ferit de moarte și de a cădea în mâinile cărturarilor, preoților și oamenilor de seamă, spunând: *„Să te ferească Dumnezeu să mori. Să te ferească Dumnezeu să fii dat în mâinile cărturarilor, preoților și oamenilor celor mai de seamă.”* Cu toate acestea, aceste gânduri nu erau inspirate de Dumnezeu, ci erau gânduri omenești, de la Satan.

În Isaia 55, versetul 7, ni se spune: *„* *Să se lase cel rău de calea lui, şi omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru, care nu oboseşte iertând.”* Acest verset ne îndeamnă să renunțăm la gândurile nelegiuite și să ne întoarcem la Domnul pentru milă și iertare.

Este important să înțelegem termenul *„nelegiuit”* nu doar ca un cuvânt negativ, ci ca o descriere a unei persoane care nu urmează legea și direcția lui Dumnezeu, care nu îl are pe

Dumnezeu ca călăuză și țintă în viața sa.

Ce ar trebui să facem cu aceste gânduri nelegiuite? Trebuie să ne îndreptăm, să ne întoarcem la Dumnezeu, care cunoaște inimile și gândurile noastre. Isaia 66, versetul 18, ne confirmă acest lucru: *„Eu cunosc faptele **și** gâ**n**durile.”* Dumnezeu nu doar că observă faptele noastre, dar și gândurile nelegiuite, așa cum era cazul fariseilor și cărturarilor, care erau văzuți bine de oameni, dar în inima lor aveau gânduri nelegiuite.

Dumnezeu ne avertizează că va pedepsi nu doar faptele, ci și gândurile. Trebuie să fim atenți la gândurile noastre, să nu le lăsăm să ne conducă spre ispite, pofte și stricăciune. Gândurile celui nebun sunt păcate, iar nebunul nu poate să țină capul sus, așa cum se spune: *„Va avea gura **î** nchis**ă**.”*

Dumnezeu ne cere să ne lăsăm de gândurile nelegiuite, care alimentează poftele și se împrăștie în sufletele noastre. În Isaia 55, versetele 8 și 9, ni se reamintește că gândurile lui Dumnezeu nu sunt ca gândurile noastre, și căile Lui nu sunt ca căile noastre: *„**Că**ci gâ**n**durile mele nu sunt gâ**n**durile voastre, **și** că**i**le voastre nu sunt că**i**le Mele”*, zice Domnul.*„Ci că**t** sunt de sus cerurile fa**ț**ă de pă**m**â**n**t, atâ**t** sunt de sus că**i**le Mele fa**ț**ă de că**i**le voastre **și** gâ**n**durile Mele fa**ț**ă de gâ**n**durile voastre.”*

Aceasta este o afirmație care ne arată diferența dintre gândurile lui Dumnezeu și gândurile omului. Este vorba despre o distanță spirituală și conceptuală între cele două, sugerând că gândurile lui Dumnezeu sunt superioare și diferite de cele ale omului.

În viața de credință, se impune necesitatea de a ne alinia gândurile cu cele ale Domnului Isus sau ale lui Dumnezeu. Pentru a înțelege mai bine această perspectivă, ne îndreptăm către Corinteni, unde întâlnim un sfat înțelept. Aici, se evidențiază o luptă interioară intensă, în care foarte puțini oameni se angajează pentru a opri fluxul de gânduri care îi împiedică.

Apostolul Pavel, în 1 Corinteni, capitolul 2, versetul 16, spune: *„**Că**ci cine a cunoscut gâ**n**dul Domnului, ca s**ă**-i poat**ă** da **î**nv**ăț**atur**ă**? Noi **î**ns**ă** avem gâ**n**dul lui Hristos.”* Pavel subliniază că adevărații copii ai lui Dumnezeu ar trebui să împărtășească gândul lui Hristos. Acest lucru ne conduce la întrebarea: ce gânduri are Hristos?

Ne gândim adesea că am putea părăsi pământul în orice moment, dar cu ce fel de gânduri am fi în mintea noastră? Dacă am pleca astăzi, am fi liberi de toate gândurile sau ar rămâne unele nelegiuite în inima noastră? Mintea umană poate divaga, trezindu-se cu gânduri nelegiuite. Nu vom discuta despre natura specifică a acestor gânduri, care pot varia ca gravitate, dar dacă nu sunt gândurile lui Hristos, atunci sunt rele.

Să ne întrebăm: Dumnezeu ne ajută să oprim aceste gânduri?

În Epistola către Evrei, capitolul 4, versetele 9-12, găsim răspunsuri la întrebările despre cum să lucrăm și ce să folosim pentru a opri lumea gândutilor nelegiuite. *„Răm**â**ne dar o odihn**ă** ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. Fiindc**ă** cine intr**ă** **î**n odihna Lui, se odihne**ş**te **ş**i el de lucr**ă**rile lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucr**ă**rile Sale. S**ă** ne gr**ă**bim dar s**ă** intr**ă**m **î**n odihna

aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeaşi pildă de neascultare. Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu şi lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăişuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul şi duhul, încheieturile şi măduva, judecă simţirile şi gândurile inimii."*

Acest pasaj ne îndeamnă să căutăm odihna spirituală promisă de Dumnezeu, care ne permite să ne distanțăm de gândurile deșarte și să ne aliniem cu voia divină. Cuvântul lui Dumnezeu este descris ca fiind puternic și capabil să discearnă cele mai profunde aspecte ale ființei noastre, inclusiv gândurile și intențiile inimii.

„Nici o făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol şi descoperit înaintea ochilor Aceluia, cu care avem a face." Noi avem *sabia Duhului*, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Cu cine luptăm? Cu diavolul. În lumea gândurilor noastre, vine și diavolul, sau nu vine? Vine și Dumnezeu, vine și diavolul. Satana va veni tot timpul să ne ofere lucrurile lui. Potrivnicul acesta „*dă târcoale și răcnește ca un leu și caută pe cine să înghită*„.

Ne momește cu tot ce-i în jurul nostru, cu malluri și alte lucruri. Toate acestea, publicitatea și altele sunt făcute pentru a alimenta gândurile. Dacă ne-am duce la mare, gândurile nelegiuite și ele vor lucra aducând pofta și păcatul.

*„Roada Duhului este înfrânarea ", *și o să adaug, a gândurilor care duc la poftă, iar sabia Duhului este Cuvântul lui Dumnezeu care este tăios, mai tăios decât orice sabie cu două tăișuri.

Dacă îl lăsăm, el va lucra. *„El judecă simțirile și gândurile inimii"*. De ce? Ca să avem cu toții o simțire și un gând în Cuvânt. Nicio făptură nu este ascunsă. Dacă lăsăm Cuvântul să ne judece, cu siguranță va lucra la gândirea noastră. Când suntem judecați de Cuvânt, el condamnă gândurile nelegiuite. Omul duhovnicesc trebuie să se lase judecat și să se lase de asemenea gânduri.

E o zonă în care nu ne poate vedea nimeni. E o cameră închisă și nu poate intra nimeni acolo. Niciun om nu poate intra. Doar Cuvântul intră și Duhul lui Dumnezeu pot să intre. O să citim în 2 Corinteni, capitolul 10, versetele 3 și 4:*„Măcar că trăim în firea pământească, totuși nu ne luptăm călăuziți de firea pământească. Căci armele cu care ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământeşti, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu."*

Trebuie să ne amintim versetul din Efeseni 6:13: *„Luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteţi împotrivi în ziua cea rea, şi să rămâneţi în picioare, după ce veţi fi biruit totul." *Toată armura lui Dumnezeu. Acesta ne indică faptul că lupta se dă la nivelul minții. Acolo etse locul unde suntem atacați. Dacă nu suntem vigilenți și lăsăm mintea să funcționeze fără control, fără reguli, ne expunem lui Satan. Ne confruntăm zilnic cu numeroase gânduri, dar nu trebuie să ne lăsăm conduși de firea noastră pământească, care ne îndeamnă să cedăm în fața lor. Vorbele oamenilor pot fi un vehicul pentru aceste tentații, de aceea ni se spune: *„Ferește-te de vorbările goale și lumești."* Acestea atacă mintea și gândurile, le alimentează și le dă frâu liber.

Trebuie să fim conștienți de acest lucru și să nu ne lăsăm păcăliți. Noi avem puterea să răsturnăm izvodirile minții, care sunt adesea îndreptate spre rău. În 2 Corinteni capitolul 10, de

la versetul 5, Apostolul Pavel ne învață că trebuie să răsturnăm *„izvodirile minții și orice înălț ime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu”* și să facem *„orice gând rob ascultări de Hristos.”* Acesta este un efort constant și meticulos, având în vedere numărul mare de gânduri cu care ne confruntăm zilnic.

Când simțim mânia în inimile noastre, trebuie să ne întrebăm dacă am stăpânit acel gând sau i-am permis să ne domine. Pavel ne îndeamnă să nu ne gândim la lucrurile de jos și să nu le dăm frâu liber, ci să facem *„orice gând rob ascultării de Hristos.” *El afirmă în versetul 6: *„Îndată ce se va săvârși ascultarea aceasta din partea voastră, suntem gata să pedepsim orice neascultare.”*

Suntem, așadar, chemați să exercităm această ascultare, să ne luptăm cu gândurile care ne atacă și ne pot învinge, murdărindu-ne și întinându-ne. Trebuie să găsim o metodă prin care să declanșăm controlul asupra acestei zone a gândurilor, așa cum ni se arată în capitolul 11 tot din 2 Corinteni, pentru a ne păstra curația și integritatea spirituală, versetul 3, *„**Mă tem ca, după cum şarpele a amăgit pe Eva cu şiretlicul lui, tot aşa şi gândurile voastre să nu se strice de la curăţia şi credincioşia care este faţă** de Hristos.*” Amin.

Apostolul Pavel apoi ne avertizează despre posibilitatea confuziei spirituale: *„**Dacă** vine cineva **să vă** propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit, sau dacă este vorba să primiţ i un alt duh pe care nu l-aţi primit”* – aceasta este o referire la riscul de a fi induși în eroare. Este important să discernem să nu confundăm Duhul. *„dacă este vorba să primiţi un alt duh pe care nu l-aţi primit, sau o altă Evanghelie, pe care n-aţi primit-o, oh, cum îl îngăduiţi de bine!”* – aceste cuvinte ne avertizează să nu ne lăsăm gândurile corupte de învățături false.

În Matei 15, Domnul Isus vorbește despre curăția gândurilor: *„**Și** voi tot **fără** pricepere sunteți? Nu înțelegeți că orice intră în gură, merge în pântece și apoi este aruncat afară în hazna? Dar ce iese din gură vine din inimă și aceea spurcă pe om. Căci din inimă ies gândurile rele, uciderile, preacurviile, desfrânările, furtișagurile, mărturiile mincinoase, hulele; iată lucrurile care spurcă pe om.”* Amin.

Gândurile rele, care nu sunt ale lui Hristos, sunt cele care spurcă pe om, nu doar desfrânarea și celelalte păcate evidente. Gândurile lui Dumnezeu sunt curate, iar cele ale oamenilor pot fi corupte. Ce iese din gură reflectă starea inimii.

Să ne străduim să înălțăm aceste învățături și să le aplicăm în viața noastră. În Psalmul 119, versetele 97, 98, 99, găsim o exprimare a afecțiunii pentru Legea dumnezeiască: *„Cât de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gândesc la ea. Poruncile Tale mă fac mai înţelept decât vrăjmaşii mei, căci totdeauna le am cu mine. Sunt mai învăţat decât toţi învăţătorii mei, căci mă gândesc la învăţăturile Tale.”* Amin.

Aceste versete ne arată o metodă sugerată de Cuvântul lui Dumnezeu pentru a stăpâni gândurile rele, care ne urmăresc încă din tinerețe. Ne întrebăm retoric dacă există vreun tânăr care să nu fi experimentat astfel de gânduri, subliniind prezența universală a ispitelor.

Metoda propusă este cugetarea constantă la Legea Domnului: *„Toată ziua mă gândesc la ea.”* Aceasta ne ajută să eliminăm gândurile negative și să le înlocuim cu gândurile lui Dumnezeu. Legea lui Dumnezeu conține gândurile Sale, pe care le-a exprimat prin cuvânt. Gândurile noastre, odată rostite, devin cuvinte și apoi fapte, care pot duce la păcat.

Poruncile divine ne conduc la pacea interioară așa cum spune Isaia 48. Pentru a dobândi înțelepciune, trebuie să ne așezăm în această poziție de cugetare și contemplare a legii divine, indiferent de cât de înțelepți ne considerăm.

Referindu-ne la versetele 92 și 93 din același Psalm, sublinem importanța Legii ca sursă de desfătare, fără de care am pieri în ticăloșia sau gândurile noastre nelegiuite. Legea Domnului trebuie să fie desfătarea noastră, așa cum se spune: „*Niciodată nu voi uita poruncile Tale, căci prin ele mă înviorezi.”* Aceasta ne înviorează din interior, în Hristos, și ne permite să avem gândul Lui.

În final, se menționează că există o singură metodă pentru a elimina gândurile nelegiuite: dorința de a le respinge și a nu le mai lăsa să pătrundă în inima noastră. Deși nu toate gândurile sunt nelegiuite, unele pot duce la rezultate nedorite. Dacă stau de vorbă cu cineva din tinerețea mea, ce se întâmplă atunci? Mă întreb dacă îmi pot controla toate gândurile care vin peste mine din partea lui Satan? Când discut cu un coleg de liceu sau de facultate. Mă întreb dacă vin gândurile rele sau nu? De exemplu, dacă vorbesc cu cineva despre camioane, despre transport și lucruri similare, aproape întotdeauna noaptea visez din trecutul meu, că lucrez cu șoferii, reamintindu-mi multe lucruri din trecutul meu.

Noaptea putem controla gândurile, sau nu? Nu știu cum este pentru voi, dar eu am observat că mai sunt și alții ca mine; când visez, sunt doar un spectator acolo, nu sunt în control. Dar de unde vin aceste gânduri în vis? Din abundența gândurilor noastre. Ele există și nu le poți controla, pentru că mintea este într-o stare de adormire și nu controlează lucrurile. Poți să visezi lucruri curate, bune, rele și așa mai departe. Și observi că nu ai nicio judecată acolo, îți lipsește discernământul. Eu am observat asta.

Când îmi amintesc de un vis, observ că în visul acela nu am fost acolo real, ci doar în mintea mea. Ce ar trebui să facem cu aceste gânduri? Cu cât sunt mai puține și cu cât le alimentăm mai puțin, cu atât sunt mai rare în mintea noastră.Psalmul 1 ne spune: *„Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea păcătoșilor și nu se așează pe scaunul batjocoritorilor.”*

Ce se întâmplă dacă merg la știri la sfatul celor răi? Aceste gânduri ne influențează sau nu? Riscul este mare să nu poți controla respectivele gânduri. Mulți spun că nu este rău să te uiți la știri pentru că afli ce se întâmplă în lume. Dar cu adevărat nu este rău? Ce alimentează știrile?

Toate gândurile oamenilor sunt îndreptate spre rău. Și eu mă duc să le primesc, să mă hrănesc cu știri. Nu este nimic greșit cu știrile în sine. De multe ori sunt considerate banale. Dar sfatul celor răi este dăunător și îmi corupe gândurile, în loc să am gânduri pure, să mă gândesc toată ziua la Legea Domnului și să-mi înviorez sufletul prin ea.

Sufletul se înviorează prin Legea Domnului, iar gândurile alimentate de lume aduc în mintea noastră alte lucruri, care nu aduc înviorare. Un frate mi-a relatat cum Dumnezeu l-a scăpat în timpul unei zile dificile la muncă, când a fost expus la înjurături și mânie în trafic. Satana, simbolic vorbind, pare să ofere soluții pentru a asculta sfatul celor răi, care alimentează gândurile nelegiuite. În acest context, efortul de a rămâne aproape de Domnul devine și mai important.

Versetele din Biblie ne îndeamnă să ne găsim plăcerea în Legea Domnului și să cugetăm la ea zi și noapte, așa cum spune Psalmul 1: *„**Își** g**ă**se**ș**te pl**ă**cerea **î**n Legea Domnului. **Ș**i zi **ș**i noapte, cuget**ă** la Legea Lui.” *Amin*.* Acesta este drumul pe care trebuie să-l urmeze cineva care dorește să fie aproape de Dumnezeu. Când ne îndepărtăm de gândurile rele, ne apropiem de gândurile bune. Citirea Bibliei nu este un scop în sine, ci un mijloc de a cugeta și de a ne alinia gândurile cu cele ale lui Hristos.

În Psalmul 119, se spune: *„Sr**â**ng Cuv**â**ntul T**ă**u **î**n inima mea”*, ceea ce subliniază importanța de a păstra Cuvântul lui Dumnezeu în inimile noastre pentru a nu păcătui împotriva Lui. Orice gând nelegiuit este împotriva lui Dumnezeu și trebuie eliminat pentru a putea intra în împărăția Lui veșnică.

Este esențial să conștientizăm că Dumnezeu ne vede în toate unghiurile și în toate situațiile, ceea ce ne ajută să nu ne rătăcim. Versetul 3 din Psalmul 1 ne spune despre cel ce găsește plăcerea în Legea Domnului că „*e**ste ca un pom s**ă**dit l**â**ng**ă** **un izvor de ap**ă **, care** îş**i d**ă **rodul la vremea lui,** ş**i ale c**ă**rui frunze nu se ve**ş**tejesc: tot ce î**ncepe, duce la bun sf**â**r** şit.”* Tot ce începe, duce la bun sfârşit, dar numai când eşti în armonie cu Legea Domnului. Oricând eşti preocupat, gândurile tale ar trebui să fie îndreptate spre aceasta. Zi şi noapte cugetă la Legea Lui. Îşi găseşte desfătarea în a cugeta asupra Legii Lui.

*„Dac**ă** nu-mi g**ă**seam desf**ă**tarea **î**n Legea Ta, a**ş** fi pierit **î**n tic**ă**lo**ș**ia mea.”* Când nu ne desfătăm în Legea lui Dumnezeu, simțim că ne pierdem puterea. Nu se poate altfel. Eu păzesc Legea pentru că am ales să ascult de Dumnezeu și asta îmi doresc. Dacă dacă nu găsesc plăcere în aceasta, dacă Legea lui Dumnezeu mă chinuie, atunci gândurile mele rămân doar nelegiuite.

Trebuie să înțelegem că adevărata plăcere se găsește în respectarea Legii. Ați găsit această plăcere? Oamenii adesea își găsesc plăcerea în gânduri nelegiuite. Bogatul, de exemplu, își numără banii și proprietățile, găsindu-și plăcerea în acestea. În mod similar, unii își găsesc plăcerea în distracții, banchete, petreceri și desfrânări. Dar noi ar trebui să ne găsim plăcerea în Legea Domnului. Dacă nu o găsim, atunci suntem în zona opusă.

Toate întocmirile gândurilor omului ar trebui să fie îndreptate spre Cuvântul adus de Domnul, pentru a ne găsi desfătarea în El. Să citim din Coloseni capitolul 3, versetul 1 la 3*: **„** Dac**ă** deci a**ţ**i **î**nviat **î**mpreun**ă** cu Hristos, s**ă** umbla**ţ**i dup**ă** lucrurile de sus, unde Hristos st**ă** la dreapta lui Dumnezeu. G**â**ndi**ţ**i-v**ă** la lucrurile de sus, nu la cele de pe p**ă**m**â**nt. C**ă**ci voi a**ţ**i murit, **ş**i via**ţ**a voastr**ă** este ascuns**ă** cu Hristos **î**n Dumnezeu.”* Amin.

Să ne gândim la lucrurile de sus, să ne concentrăm pe acestea și să nu ne lăsăm distrasi. Gândindu-ne la lucrurile de sus, vom scăpa de gândurile rele. Să ne găsim desfătarea gândindu-ne la lucrurile de sus, să ne găsim plăcerea în ele. Când un om obișnuit lucrează un an întreg și se apropie vara, perioada în care de obicei se acordă concedii, nu este așa că gândurile acestuia se îndreaptă spre mult dorita vacanță?

Pe măsură ce se apropie timpul concediului, gândurile sale se concentrează tot mai mult în acea direcție. Dacă dispune și de resurse financiare, își poate planifica o excursie exotică sau alt tip de vacanță, și acolo își găsește desfătarea și bucuria, acolo sunt concentrate toate gândurile sale, planificând cu atenție fiecare detaliu.

Să ne gândim și noi la aceste lucruri. Cât de important este Domnul Isus pentru noi? Cât de frumos este El? Ce promisiuni ne face? Ne găsim plăcerea și desfătarea în El? Dacă nu ne găsim desfătarea în El, nu vom respecta limita de viteză legală. Când suntem chinuiți de Cuvântul lui Dumnezeu, ne comportăm ca și ceilalți, indiferent de viteza cu care mergem. Mulți sunt chinuiți de Legea lui Dumnezeu care ne impune restricții. Trebuie să ne găsim desfătarea în El sau nu?

Practic, mintea este centrul nostru de comandă, fiind locul unde Satan încearcă să preia controlul. Dacă reușește să pătrundă acolo, poate controla tot teritoriul. Noi mai facem unele lucruri și spunem: *„Uite că eu am făcut.”* Dar el este la centrul de comandă. Dacă noi suntem subordonati lui, ne lasă să credem în iluzii, să ne lăsăm înșelați, să credem că suntem cu Dumnezeu, că suntem credincioși, că facem eforturi, că ne chinuim și ne amărâm sufletele, ne silim să păzim, încercând să-L amăgim pe Dumnezeu, ceea ce este o mare nenorocire.

Citim și din Filipeni, în capitolul 3, versetul 18: *„V-am spus de multe ori și vă mai spun și acum cu plângere: sunt mulți care se poartă ca vrăjmașii crucii lui Hristos*.” Ei vor să ajungă în Împărăția Lui Dumnezeu, ei vor străzi de aur, vor să nu mai sufere, dar sunt vrăjmașii crucii Lui Hristos. Gândurile lor sunt nelegiuite.

Citim versetul 19: „*sfârşitul lor va fi pierzarea. Dumnezeul lor este pântecele şi slava lor este în ruşinea lor, şi se gândesc la lucrurile de pe pământ.*” Nu la cele cerești. Nu-și găsesc plăcerea în El, nu-și găsesc desfătarea în Legea Lui. S-au pocăit din frica Iadului, s-au pocăit pentru motive diverse, de dorința de a se căsători, au fost atrași de frumusețea unei persoane, și așa mai departe.

Să avem în noi gândul menționat în Filipeni, capitolul 2, de la versetul 5: *„Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus.”* Este important să cultivăm acest gând, deoarece Hristos Isus, „*măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuşi n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe sine însuşi şi a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfăţişare a fost găsit ca un om, S-a smerit şi S-a făcut ascultător până la moarte, şi încă moarte de cruce.”*

Domnul Isus și-a supus gândurile și ne îndeamnă să avem același gând care era și în viața Lui. Ne aducem aminte cum a trăit El pentru că acest lucru ne înviorează sufletul, ne aduce plăcere și bucurie și ne ajută să devenim mai asemenea Lui.

Tot din Filipeni citim din Capitolul 4, versetul 7: *„Şi pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile şi gândurile în Hristos Isus.”* Aceasta este o promisiune mare. Pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, a păzit inima Domnului Isus și ne va păzi și nouă inimile, pentru a nu se tulbura și a nu se înspăimânta. Legea lui Dumnezeu aduce înviorare sufletului, pace și odihnă, lucruri pe care omul le caută, dar adesea nu le găsește.

Omul poate căuta odihna în lucruri materiale, cum ar fi o mașină scumpă sau un iaht, dar adevărata odihnă nu se găsește în acestea. Duhul rău a căutat odihna peste tot și nu a găsit-o. Odihna adevărată se găsește la Dumnezeu, care ne păzește gândurile și le menține în odihnă. Gândurile, dacă nu sunt păzite, pot tulbura și răpi pacea, ducând la porniri ale inimii. După ce gândim anumite lucruri, inima tinde să împlinească acele gânduri.

Să nu trăim ca neamurile, în aprinderea poftei, care este urmarea gândurilor și a ceea ce vede omul. Ochii și urechile noastre sunt expuse la tentații, iar natura noastră pământească tinde să caute împlinirea dorințelor cu nesaț și cu putere. Dar, dacă nu îi oferim hrana de care are nevoie, oare nu va rămâne într-o stare de liniște?

De aceea se spune: *„Nu purtați de grijă firii pământești.”* Dar de ce? Pentru a nu-i stârni pofta care zace liniștită. În lumea gândurilor, aceasta poate fi ușor stârnită. Acolo se află centrul de greutate al luptei noastre. Acolo este locul unde Satan își așteaptă prada. El stă la pândă, gata să ne ispitească chiar și într-o simplă plimbare de 15 km în oraș, oferindu-ne suficiente distrageri pentru întreaga săptămână.

Trebuie să fim foarte atenți în această lume a gândurilor, în deșertăciunea lor. Dumnezeu ne vorbește adesea despre importanța gândurilor. Există multe versete pe această temă, dintre care am selectat doar câteva. Trăim într-o lume plină de nereguli, o lume păcătoasă. Domnul, exprimându-și tristețea că oamenii sunt înclinați doar spre rău, a trimis pe Domnul Isus pentru a ne curăța și îndrepta inimile spre El, astfel încât să putem găsi pacea și odihna care vin de la El.

Domnul să vă ajute să lucrați și să vedeți, pentru că potrivnicul ne pândește pe fiecare dintre noi, pe mine și pe voi. Să ne îmbrăcăm cu *toată armura lui Dumnezeu*, astfel încât să ne putem sta în picioare în fața ispitelor diavolului. Amin.

Sursa: *Deșertăciunea gândurilor* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/predici-scrise/desertaciunea-gandurilor